

en Fordring, som der ikke er tilstrækkelig Grund for. Vi kunne ikke skaffe os jernbyrdige Skibe, det maae vi gjøre os fortrolige med, naar vi vide, at Stormagterne give indtil 7 og 8 Millioner for et Skib, som man endda ikke er tilfreds med, men om hvilket man siger, at der maa lægges mere Pandsjer paa, og skaffes en større Hurtighed. Hvorledes skulle vi saa skaffe et jernbyrdigt Skib? Er vel en Fart af 13 Mil den største opnaaelige Hastighed? Nei, den er meget større (Modsigelse). Ja, jeg beder meget indskyde, man kan skaffe langt større Fart end 13 Mil, og i det Dieblit, der opnaaes 16 Miles Fart, saa er vort Skib ikke mere jernbyrdigt. Det Skib, som her er foreslaaet, er ikke noget Søskib i den Forstand, i den Udstrækning, i hvilken et større Skib vil være det; det er ikke jernbyrdigt som Søskib, ikke jernbyrdigt, hvad Hastighed angaaer, ikke hvad Pandsjeret angaaer, med Stormagternes bedste Pandsjerskibe. Om det kan være jernbyrdigt med Hensyn til Artilleriet, vil jeg her lade staae hen; men det ligger dog meget nær, at Magter, som nu anvende mange flere Millioner paa deres Pandsjerskibe, ogsaa kunne anvende meget Mere paa Skytset og altsaa i kort Tid ville kunne tilvebringe et Skyts, som er det overlegent, vi kunne sætte paa vore Pandsjerskibe. Det er en Illusion, naar man taler om Jernbyrdighed; hvor der ingen Jernbyrdighed er i Midlerne, maa man vende tilbage til at benytte de Fortrin, man har, ved at sægte paa egen Grund; der have vi haade tillands og tilvands en stor Fordeel, som vi, naar vi ville handle forstandigt, bør benytte. Vi bør ikke søge Fjenden, hvor han er stærk, men vi bør modtage ham der, hvor vi ere stærke, og at man er stærkere hjemme hos sig selv, end naar man søger Fjenden i hans Hjem, det behøver jeg da vel ikke at godtgjøre. Lad os tage denne Ting koldblodig, lad os ikke blande Følelser ind deri; de ere agtværdige og smukke, men de have Intet at gjøre med en fornuftig og rolig Betragtning af den hele Gjenstand. Grundtrækkene for mit Forslag er, at indrette vort Søværn saaledes, at det passer til vore eendommelige Forhold, at benytte Terrainen ved vore Kampe tilføes ligesaa godt som tillands,

og at møde Fjenden der, hvor vi ere stærkest, og medens jeg fuldstændig kan yde de Følelser og ogsaa de Grunde, som ere fremkomne fra den anden Side, Anerkjendelse, forekommer det mig, at det er paatide, at vi behandle hele dette Spørgsmaal, ikke efter Følelser, men efter Forstandens Raad.

Bille: Hvorvidt det vil være muligt for alle ærede Medlemmer under Forhandlingen af dette Spørgsmaal at fjerne deres Følelser og alene raadspørge deres Forstand, vil vel berøve paa, hvor stærkt de ere grebne eller ikke grebne af det Indtryk, som idetmindste i høi Grad betog mig under den høitærede Marine-ministers første Foredrag, nemlig dette, at medens vi i Formen sidde og forhandle om en lille Post i en enkelt Paragraph i en enkelt Lov, saa er i Virkeligheden det Spørgsmaal, der nu ligger i Vægtskaalen og venter paa Afvejelse, Principet for vort Forvar tilvands, og dermed vort Fædrelands hele Tilværelse (Modsigelse.) For mig idetmindste vil det ikke være muligt at fjerne Overbeviisningen om, at det i denne Sag virkelig gjælder vort hele Bæ og Vel. Nu er der idag fra forskjellige Sider faldet Udtalelser, som vidne om, at der baade paa den ene og paa den anden Side er foregaaet et mærkeligt Omslag i Meningerne. Vi have saaledes hørt et æret Medlem af Finantsudvalget (C. B. Dimeftad) træde op og erklære, at han fravaldt det Forslag, paa hvilket hans Navn fandtes, og altsaa nu holder fast ved det større Skib; og vi have samtidig hørt et æret Medlem, (Seavenius), der ifjor var Fører for det Forslag, der dengang vedtoges, om Bygning af et større Pandsjerskib, nu fravalde dette og slutte sig til Ministerens Forslag, der kun vil vide af mindre Skibe at sige. Vi have endelig hørt et tredje Medlem af Finantsudvalget udtale, at medens han fremdeles holdt paa den Overbeviisning, at der burde anskaffes et større Pandsjerskib, men fra Udlandet, ikke her paa Værftet, saa vilde han dog her idag stemme med Ministeren, fordi han ikke betragtede Vedtagelsen af dette Forslag som ubelukkende Anskaffelsen af et større Pandsjerskib. Men det forekommer mig dog, at, hvad den sidste Betragtning angaaer,